

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 313. Usque Ad Annum 361

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 90117778

§. 3. Dedicatio Ecclesiæ Tyriensis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66022)

Constantinus Ludos Sæculares non Sæculum IV.
 celebravit, quorum tempus in annum, A. C. 313.
 quo cum Licinio tertio Consul erat, id est, Zosim. l. 2.
 Jesu Christi 313. incidebat; quod Gen- p. 671.
 tilibus ansam præbuit dicendi, omnia ma- An. 313.
 la, quæ exinde evenerunt, ab irratis hac
 omissione Diis fuisse immissa. Idem an-
 nus 313. primus fuit Indictionum, quæ
 24. Sept. anni præcedentis 312. in cepe-
 rant. Harum certa origo non est; No- Pagi an.
 men significat tributi impositionem. Ve- 312. n. 20.
 rosimile est, non aliud tributum signifi- Chr. Pasch.
 casse, quam illud, quod a Provinciis ad p. 181.
 alendum militem exigebatur, singulis an- Baron. an.
 nis ante hiemem fuisse redditum, sicut 312. n. 106.
 apud nos annua pensio solet, ideo autem
 anni decimi quinti rationem habitam,
 quod Romani milites totidem annis ex-
 peditionibus bellicis interesse tenerentur.
 Hic Indictionum initium notari non abs-
 re putavimus, quia hodie in stilo Ec-
 clesiastico earum usus est.

§. III.

Dedicatio Ecclesiæ Tyriensis.

Inter Ecclesias recuperata libertate repa-
 ratas Tyriensis numeratur, cujus de-
 scriptionem particularem habemus. Pau-
 linus huic Ecclesiæ præerat, qua, sicut &
 de omnibus aliis imperatum fuerat, de-
 structa, Gentiles, ut ipsum locum vilem

Sæculum IV. redderent, omnis generis immunditias il-
A. C. 313. luc congefferant. Quamvis vero alius
 locus ædificando templo aptus facile in-
 veniri potuisset, maluit tamen Paulinus
 hunc ipsum purgari, ut Gentilibus eo cla-
 rior appareret Religionis victoria; omnes
 ergo Fideles pia æmulatione operam jun-
 xere, omnes manum operi, & primus
 omnium Episcopus admoverunt, atque
 novum hoc ædificium amplitudine, &
 Magnificentia, quod prius eversum fue-
 rat, multum superavit. Nullius Ecclesiæ
 antiquioris formam descriptam inveni-
 mus; at quas videmus illis temporibus
 proximas, ita huic similes sunt, ut ab uno
 exemplari desumptæ videantur, & inde
 templorum formas longe antiquiori ori-
 gine esse, dispicitur. Hæc ergo Tyrien-
 sis Ecclesiæ forma fuit; muri continui am-
 bitus locum sacrum circumdabat, in quem
 per magnam portam versus Orientem in-
 gressus patebat, ita in altum porrectam, ut
 Infideles omnes ad accessum invitare vi-
 deretur. Primus aditus erat in atrium ma-
 gnum quadratum, quod quatuor porticus
 columnis innixi cingebant, id est, Peristy-
 lum, columnæ ligneis cancellis jungaban-
 tur, erantque porticus clausi quidem, sed
 inspicientibus patuli. Ibi, qui primis fi-
 dei rudimentis imbuendi erant, consiste-
 bant; in media area contra ingressum Ec-
 clesiæ fontes erant, abundantissimas aquas
 fun-

fundentes, ut ingressuri lavarentur, essent. Sæculum IV.
A C 313.
que spiritualis purificationis symbola. Per istud atrium accedentibus portæ tres patebant in Ecclesiam, earum media duabus aliis multo altior, & latior, cujus postes ex cupro, ferreis nexibus, eleganti sculptura ornabantur. Per hanc majorem in partem Ecclesiæ inferiorem, & oblongam intrabatur, & per duas alias in ambula-
cra collateralia, quibus desuper fenestræ, transfennis ligneis scitissime elaboratis clausæ, præter varia ornamenta erant. Nam in Regionibus calidis vitrorum usus non est.

Magna erat Basilica, & præalta, multo altioribus columnis, quam Peristylum, ni-
xa. In interiora multa lux incidebat; ubique materia, & opus de pretio certare videbantur. Pavimentum ex marmore, artificiose distinctum. Parietes ex Cedro, quam ex vicino Libano attulerant. In suprema parte throni, id est, sedes altissimæ visebantur, Presbyteris, medioque inter eos Episcopo paratæ; hæ medio circulo retrorsum altare cingebant, ita ut, cum oraret Episcopus, faciem ad populum, & Orientem verteret. A Sanctuarii aditu
populus clathris ligneis, quos sculptilia Ecclesia
Tyriensis.
elegantissimi operis decorabant, prohibebatur; sedilia pulcherrimo ordine disposita Basilicam implebant. Foris spatiosissimi porticus, aliæque ædificii partes ex

Sæculum IV. utroque latere visebantur, tum Catechu-
A. C. 313. menorum instructioni, tum conferendo
 Baptismo destinatae; ad has ædium sacra-
 rum partes spectant Diaconia, Sacristia,
 aula, ubi omnes excipiebantur, qui loqui
 Episcopo, aut Presbyteris vellent, & alia
 quæ apud Ecclesias constructa leguntur.
 Ex his inferius in Basilicam aditus erat
 utraque ex parte. Ita Ecclesia cum ædi-
 bus, ad eam pertinentibus, muro circum-
 ducto ab omnibus locis profanis separa-
 batur.

In Dedicacione hujus Ecclesiæ Tyrien-
Euf. X. hist. sis Eusebius Episcopus Cæsariensis in Pa-
c. 3. læstina Panegyrim peroravit coram fre-
 quenti populo, multis Episcopis præsentibus,
 ad quos sermonem direxit, præcipue
 vero Paulinum hujus urbis Episcopum, se-
 nio venerabilem, & in paucis amicis sibi
 charum. In hunc modum exorditur:
O vos amici Dei, & Pontifices! qui san-
ctam tunicam, & cælesti Gloriae coronam
gestatis, qui unctiōe Divina redoletis, &
veste Sacerdotali Spiritus S. induti estis!
 Hæc verba indicare videntur, quodam or-
 namento sibi proprio Episcopos, saltem in
 templis, jam tunc fuisse distinctos, idque
 confirmatur ex eo, quod sæpe de eorum
 corona mentio redeat. Fusius deinde
 Divina prodigia deprædicat, quæ sibi jam
 non amplius Patrum suorum narratione
 essent cognita, sed propriis oculis con-
 specta

specta; tum statum Persecutionis depin-
 git, laudatque Jesu Christi potentiam, Sæculum IV.
A. C. 313.
 qui Ecclesiæ suæ, resistentibus, & ringen-
 tibus omnibus mundi potestatibus, quo-
 tidie incrementa addidit; barbaras na-
 tiones ferocitate indomabiles mansuefecit,
 suumque Imperium ad ultimos orbis
 terrarum fines dilatavit. Tanquam mi-
 raculum, omnium maximum, atque ha-
 ctenus inauditum affert, quod ipsi Impe-
 ratores verum Deum agnoscant; ex hoc
 colligitur hanc orationem ab Eusebio il-
 lo tempore dictam, quo Constantini, &
 Licinii amicitia adhucdum constabat, de
 iis enim Imperatoribus loquitur, qui nu-
 per ab impiorum Principum Tyrannide
 orbem liberaverant.

§. IV.

Eusebii Præparatio Evangelica.

Circa idem tempus Eusebius magnum VII. hist.
c. 32.
 illud opus suum scripsit de præpara-
 tione, & demonstratione Evangelii, Theo- Eus. præp.
lib. I. init.
 doto inscriptum, quem Episcopum Lao-
 dicenum in Syria, & cujus elogia suæ
 Historiæ Eusebius immiscet, fuisse cre-
 dunt. Est istud opus, corpus Contro-
 versiaæ integrum, ut contra Paganos, &
 Judæos ostendat, Christianos non fide
 cœca, & temeraria credulitate Evange-
 lium recepisse, sed post examen serium,

A 5 solidis